

A INOCENTE.

Miña irmán a máis pequena
é unha nena moi curiosa
un día a mamá preguntoulle
¿Qué é o Sol? esa cousa tan fermosa
A nai sorrindo contestoulle
pra escudir que lle dera a murga
!O Sol é o ...marido da Lúa!,
pero con eso o que fixo foi avivala,
xa que coa resposta alongou a parolada.
E dixo a meniña moi inocente
dándose de sabida coma a outra xente.
¿Logo tamen aló no firmamento
pasa coma na terra, hai casamento ...?
E de novo dixo cos ollos abrayados
preguntando ¿levan moito tempo casados?
¿Quérense moito? ¿Teñen moitos fillos?
¿A casa donde viven ten moitos pasillos?
A nai cansa de tanto escoitar
e non ter moito que repostar,
púxose a cavilar pra inventar
algo conque a nena facer calar.
Según os vellos e as suas explicacions,
o Sol que sempre foi un vagamundo
nunha das suas longas excursions
o ancho e á o longo do mundo
atopouse ca Lúa entre uns buzarrons
e eiquí escomenzaron as suas relacións,
e despois de moito tempo decidiron
casarse, e indo xunto a Deus lle pediron
pra en casoiro xuntarse
e nunca máis separarse.
A Lúa que estaba moi delgada
cada vinteoito días engordaba,
nacendo destes amores unhas lucaciñas
que cintilean moito, as estrelliñas.
A nena pensando no que a nai lle contaba
contestoulle toda asustada:

!Pois mamá,non o entendo,non o entendo ...
tódolos matrimonios que eu estou vendo
coma tí con o papá ,viven unidos ...
e as mulleres andan xuntas cos maridos;
pero a Lúa e máis o Sol,eu via,
que un sal de noite e outro de día,
e ollando pra o ceo vense sempre separados
¿ou é que están divorciados ... ?